

и оставилъ наслѣдство, получава паритѣ. Искашъ да ударишъ нѣкого, но не го направляшъ; другъ вече бие нѣкого. Всѣко нѣщо, което въ дадения моменъ мислите, е вѣрно. Дойде ви нѣкоя мисль. Спрете се въ себе си и кажете: то е станало вече. Дойде ви въ ума мисльта да направитѣ нѣкъдѣ училище, но нѣмате достатъчно средства. Нѣкой вече го е направилъ. Въ Англия, въ Америка, или другадѣ, това училище е направено вече. Това е по отношение на всички материални работи. Въ другитѣ свѣтове това нѣщо става по отношение на духовнитѣ работи. Замислите да подигнете нѣкой народъ. Нѣкой ангелъ, или нѣкой светия е турилъ вече този проектъ въ дѣйствиe. Всичко, каквото мислите, става. На туй основание ние казваме: слънцето грѣе заради мене. Защо? Господъ, който е направилъ слънцето, като го види чрѣзъ мене, казва: азъ направихъ това слънце. И азъ кавамъ: азъ го направихъ. Да кажа, че не съмъ го направилъ, то значи да отричамъ реалността на нѣщата. Ти разсждавашъ като човѣкъ, като материално сѣщество, като отдѣлна личностъ; а не като сѣщество, което е свързано съ Бога. „Азъ го направихъ вжтрѣ въ тебе“ говори Господъ. Господъ каже: азъ направихъ слънцето. Ти ще кажешъ: слънцето грѣе за мене. То е хубавото, това е правиятъ